

каквато може и да са нарисува; оттуй описаніето много пѣти служи като матеріалъ за картина. Съ думы са предавать даже и таквызи черты, които сѣмъ недостѣпны за живописца. Подобны описанія са намѣрватъ най-много въ фелелоновото съчиненіе: *Телемакъ*. Но нека земнемъ тукъ за примѣръ стихотвореніето на Лермонтова въ преводъ: *Три Палмы*.

«По степитѣ на песечивъ Аравія —
«Высоко тамъ расли три горды палмы;
«Источникъ междъ тѣхъ изъ бесплодна земля,
«Чуртящецъ тече съсъ студены вѣлмы.»

Сѣкий живописецъ може да нарисува три высокы палмы (*) на бесплодната аравійска степъ и до тѣхъ — единъ изворъ, но той не може да изобрази нито чуртенъето на извора, нито студенината на неговитѣ струи, като тукъ поетѣтъ.

Осѣнь туй словесностъта има ёще едно важно преимущество надъ другитѣ искусства: сѣка дума изразява едно понятіе, и за туй съ думы ный можемъ да предаваме на другитѣ мыслитѣ си не сѣмо въ чувствень образъ, въ картина, но и въ отвлеченны имъ видъ, тѣй какъто са тѣ образувать въ ума; подобно изразеніе на мыслитѣ ный видимъ въ изложеніето на наукытъ, въ нашытъ обыкновенны азговори и др. т. Оттука става явно, че словесностъта има два способа за изразеніе на мыслитѣ: единътъ *чувствennyй*, наравно съ другитѣ искусства, другитѣ *отвлеченный*, който за другитѣ искусства е невъвозможенъ.

Два рода словесны произведенія. — По причина на двоякото изразеніе на мыслитѣ съ думы, сичкытъ словесны произведенія бывать два рода: *прозаическы* и

(*) Финиково дърво — Хурмы.